Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 7 (739) ★ joi 18 februarie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

Oaspeții sînt încîntați nu numai de caietele cu note bune, ci și de obiectele lucrate de pionieri.

Pentru steluțele roșii

Zilnic sosesc la redacție scrisori cu vești din activitatea grupelor, detașamentelor și unităților de pionieri. Și, în ultima vreme, cuvintele „distincții pionierești" apar tot mai des în scrisorile cititorilor și corespondenților noștri. Pioniera Nela Perianu din comuna Valea Cînepii, regiunea Galați, ne scrie că pionierii au depus 250 de ore de muncă patriotică la construirea magazinului universal din comună ; pionierul Florin Luțescu de la Școala medie nr. 2 din Craiova ne scrie că în unitatea lor a fost alcătuit un interesant panou de popularizare a condițiilor cerute de distincțiile pionierești ; pioniera Iuliana Macovei, din satul Bursuceni, comuna Verești, regiunea Suceava, ne scrie că, în unitatea din care face parte, tot mai mulți pionieri au medii peste 7, că s-a organizat o excursie foarte interesantă cu durata de o zi, că numărul copiilor participanți la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri a sporit, și așa mai departe.

Aceste scrisori, și ca ele altele, zeci și zeci, încep sau se termină cu cuvintele „pentru distincțiile pionierești", sau „îndeplinim condițiile cerute de distincții"... Citindu-le, constați două lucruri: că pionierii din întreaga țară muncesc cu dragoste în vederea îndeplinirii condițiilor cerute de distincții și că, datorită în bună măsură și acestor pregătiri, întreaga activitate pionierească se îmbogățește, devine mai interesantă pe zi ce trece.

Instituind rubrica „Pentru steluțele roșii", gazeta noastră așteaptă cît mai multe vești de la voi în legătură cu pregătirile și acțiunile ce le organizați în vederea distincțiilor pionierești, cele mai interesante din aceste vești urmînd să apară în cadrul acestei rubrici. Scrieți-ne deci, despre succesele voastre la învățătură, despre activitățile patriotice, cultural-artistice și sportive, despre cîntecele și poeziile pe care le învățați, despre măsurile pe care le iau colectivele de conducere în vederea distincțiilor pionierești, despre întrecerea pionierească între detașamente și grupe care va trebui să stea la baza întregii munci a organizației de pionieri pentru obținerea distincțiilor de către pionieri.

Așteptăm scrisorile voastre.

O adunare interesantă

Ca în multe unități de pionieri, inițiativa pionierească *„Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău"* a fost îmbrățișată cu multă bucurie de pionierii clasei a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 136 din București. Despre ajutorul la învățătură s-a discutat mult în detașamentul lor, mai ales că pe primul trimestru ei au avut și cîțiva pionieri corigenți. „Așa nu se mai poate, spuneau pionierii. Trebuie să învățăm cu toții bine!" Și fără multă zăbavă, într-o adunare a detașamentului, pionierii cei mai buni la învățătură au luat în seama lor pe cîte un coleg mai puțin pregătit spre a-l ajuta. A doua zi, treaba a și început. Din cînd în cînd, copiii se adunau și discutau despre rezultatele obținute. De astă dată s-au adunat din nou. Nu a fost o adunare extraordinară ci mai mult o discuție a pionierilor despre primele roade ale ajutorului la învățătură, despre inițiativa „Învață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău". Copiii au invitat în mijlocul lor și doi tovarăși muncitori ; pe tovarășul Tudor Ciortea, lăcătuș mecanic la fabrica „Manotehnica" și tovarășul Dumitru Aremia, mecanic de întreținere la fabrica de produse zaharoase „Delicia" din București. Adunarea a fost încă de la început animată. Fiecare avea de spus cîte ceva. Cei care dădeau ajutor colegilor își exprimau bucuria că aceștia învață mai bine, că și-au îndreptat notele. De pildă, pioniera Florența Radu, care a fost corigentă, este ajutată de pioniera Aurora Berindei. Ea și-a îndreptat nota primind un 8 la materia la care rămăsese corigentă. Sau Viorica Bonta : ea a avut media 5 la engleză și astăzi și-a îndreptat nota, primind un 7. Aici a avut ceva de spus și tovarășul Ciortea :

— Dragi copii, faptul că v-ați adunat să discutați despre ajutorul la învățătură mă bucură.

Ajutîndu-vă unii pe alții procedați într-adevăr pionierește. Tovarășii mei de muncă vor fi foarte mulțumiți cînd am să le povestesc despre aceasta. Și noi ne ajutăm între noi. Lucrătorii cu experiență se ocupă cu drag de cei tineri, împărtășindu-le din experiența lor. Aș vrea să vă dau un sfat : pentru ca treaba să meargă bine, este nevoie ca elevul ce este ajutat să nu aștepte totul de-a gata de la tovarășul său. El trebuie să fie cel mai preocupat de lecții, de temele la zi. Cu alte cuvinte, să primească ajutorul într-un chip activ, nu să stea cu brațele încrucișate!

Spusele tovarășului Ciortea i-au dat de gîndit pionierului Nicolae Buruiană, care primește ajutor din partea lui Marin Ionescu. De aceea a și cerut numaidecît cuvîntul. El a arătat că pe primul trimestru nu a vrut să primească ajutorul colegului său și nu și-a dat silința să învețe. Dar acum, de cînd învață cu Marin, și-a îndreptat notele, a îndrăgit mai mult studiul. Alți copii au arătat cum își pregătesc lecțiile împreună, ce cărți, ce publicații pentru copii au mai citit în sprijinul lecțiilor învățate la școală. Din cele spuse de pionieri se putea vedea limpede dorința lor de a învăța mereu mai bine, dragostea de a se ajuta unul pe altul.

— Numai în felul acesta, muncind împreună, străduindu-vă să fiți cu toții fruntași, veți putea ca mîine să fiți muncitori vrednici, a spus tovarășul Aremia. Atunci cînd veți trece în locul nostru în uzine și fabrici, vrem să ne mîndrim cu voi. Din elevi fruntași, muncitori fruntași, iată unde trebuie să țintiți! Frumoasa inițiativă pionierească „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău" trebuie să fie cît mai larg aplicată. Noi vă felicităm pentru rezultatele obținute și vă urăm altele și mai mari.

Adunarea s-a încheiat într-o atmosferă de prietenie și voie bună. Fără îndoială roadele ei se vor arăta foarte curînd.

M. NEGREA

Inconjurat de pionieri, tovarășul Aremia Dumitru se uită în caietul unui fruntaș la învățătură.

Plenara a VIII-a a C.C. al U.T.M.

In ziua de 10 februarie a.c. a avut loc cea de-a VIII-a Plenară lărgită a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. La lucrările plenarei au luat parte ca invitați reprezentanți ai unor ministere, organizații de masă, primii secretari ai comitetelor regionale U.T.M., secretari ai organizațiilor U.T.M. din mari unități industriale, activiști cu munci de răspundere din aparatul C.C. al U.T.M. și redactori șefi ai publicațiilor de tineret și copii.

Plenara a dezbătut sarcinile ce revin organelor și organizațiilor U.T.M. pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 și a adoptat în legătură cu aceasta un plan de măsuri.

Plenara C.C. al U.T.M. a eliberat din funcția de membru al Biroului și secretar al C.C. al U.T.M. pe tov. Ion Iliescu, în legătură cu trecerea sa la altă muncă, și a ales pe tov. Cornel Burtică în funcția de membru al Biroului și secretar al C.C. al U.T.M.

Așa procedează pionierii

Cîțiva pionieri de la Școala de 7 ani nr. 16 din Arad, în timpul lor liber, dau o mînă de ajutor bătrînei Ioana Szëp. De fiecare dată dînsa îi așteaptă cu multă bucurie. Poveștile ei plac mult copiilor. Inainte de a începe să le asculte, ei se ocupă însă puțin și de gospodărie... Iosif aleargă afară și se întoarce cu un braț de lemne. Maria pune cîteva lemne pe foc și soba se încinge. In acest timp, într-o magazie unde Szëp-neni ține lemnele, pionierii le sparg și le stivuiesc frumos. Dar și Maria are cîte ceva de făcut. După ce a adus apă, aleargă iute pînă în strada vecină să facă cîteva cumpărături de la Alimentara. Ieșind, cercetează dacă portița pe care au reparat-o deunăzi se ține bine. Apoi, cînd totul e gata, copiii se așază în jurul bătrînei, povestindu-i despre întîmplări de la școală.

RODICA ALBU

O ADUNARE CU... TREI TIMPURI!

Intr-una din zile, pionierii din detașamentele nr. 1, 2 și 3 de la Școala medie „Tudor Vladimirescu" din Roșiorii de Vede, l-au invitat la școală pe tovarășul Ion Florea, prim secretar al Comitetului orășenesc de partid. Impreună au stat de vorbă despre... trecut, prezent și viitor. Să nu credeți cumva că este vorba despre gramatică! Nu. Ei s-au oprit la trecutul, prezentul și viitorul orașului lor.

...A FOST un tîrgușor, a început pionierul care a făcut lucrarea despre trecutul orașului lor. Pe strada principală, pietruită cu bolovani, erau zeci de prăvălioare cu fel de fel de mărunțișuri. Primăvara, toamna, în zilele ploioase noroiul inunda ulițele. Viața se scurgea plină de amărăciuni, după cum pline de amărăciune erau și inimile oamenilor săraci, care locuiau în cocioabe mizere...

Copiii ascultau atenți. Parcă era o poveste. Ce auzeau nu se potrivea de loc cu orașul pe care-l cunosc ei!

...AZI, orașul nostru este de nerecunoscut începu să povestească tovarășul prim secretar. Voi îl cunoașteți bine. Are magazine frumoase, străzi pavate, multe blocuri muncitorești, grădinițe vesele, pline cu flori.

Apoi, aduse vorba despre fabricile „Țesătoria Teleorman", despre centrul mecanic, despre fabrica de ulei, despre fabrica de mobilă „Vasile Roaită" și alte construcții noi care s-au ridicat în ultimii ani. Toate acestea le erau cunoscute pionierilor. Mulți dintre ei locuiesc în noile blocuri și aproape toți au vizitat fabricile. Ba, mai mult, printre muncitorii de la fabrici au mulți prieteni. De la ei au învățat multe lucruri pe care le folosesc la cercul micilor tehnicieni.

Tot ce au auzit a fost interesant și au urmărit cu atenție. Cînd au aflat despre proiectele de viitor, fiecare a căutat să-și contureze în minte imaginea orașului.

...VA FI aproape de nerecunoscut orașul de azi, continuă tovarășul prim secretar. De la gară te va întîmpina o clădire mare, (clădirea gării) impunătoare, cu multe intrări și săli spațioase. Apoi, pe bulevardul larg, pavat, te vor purta spre centru taximetre elegante. Poate ai să te oprești într-un nou cartier de blocuri muncitorești, la o școală nouă, sau la o întreprindere nouă.

Despre viitorul oraș s-a vorbit pînă tîrziu. La sfîrșitul adunării, toți parcă vedeau înaintea ochilor cum va arăta orașul lor peste cîțiva ani. Va fi mult mai frumos. Și, pentru ca să vadă planul acesta cît mai repede realizat, pionierii au hotărît să dea și ei o mînă de ajutor ori de cîte ori va fi nevoie. Să ajute și ei la înfrumusețarea orașului lor.

LIDIA VIȘAN

Din viața pionierească

Pentru distincțiile pionierești

Munca pentru îndeplinirea de către pionieri a condițiilor cerute de distincțiile pionierești este mereu mai entuziastă, mai rodnică. Pe întreg cuprinsul patriei, în grupe, detașamente, unități, ea ajută la îmbogățirea necontenită a activității pionierești. Pionierii din raionul Botoșani se mîndresc și ei, în această privință, cu o serie de rezultate, pe care vi le facem și vouă, dragi cititori, cunoscute, mai jos.

Activități interesante

Casa pionierilor din Botoșani. La cabinetul activului pionieresc, se discută cu regularitate cu activele pionierești din unitățile de pionieri din oraș, activitatea în grupe, detașamente, unități, în vederea obținerii distincțiilor pionierești. Aici se organizează cu pionierii acțiuni patriotice, se învață cîntece și poezii. La cercul mîinilor îndemînatice, pionierii învață să coase nasturi, să calce, iar la cercul micilor turiști ei învață să semnalizeze cu fanioane, să organizeze excursii. Pe lîngă celelalte cercuri practice, cum ar fi cel electrotehnic, mecanic, s-a organizat de curînd și un cerc de legătorie care funcționează cu două grupe. Micii legători învață această interesantă îndeletnicire și îngrijesc biblioteca Casei pionierilor, legînd cărțile uzate. Zi de zi, numărul pionierilor care activează în cercurile de pe lîngă Casa pionierilor se mărește.

Cu ce se mîndrește unitatea

La Școala de 7 ani nr. 4 din Botoșani, activitatea detașamentelor claselor a IV-a A și B a devenit mai bogată de cînd s-au introdus distincțiile pionierești. In fiecare săptămînă, pionierii vizionează diafilme cu subiecte din trecutul de luptă al partidului și alte diafilme. Detașamentul clasei a IV-a A a sădit în curtea școlii 25 de pomi pe care-i îngrijește cu mult drag. Împreună cu celelalte detașamente, s-au organizat vizite la muzeul raional, la fabrica de confecții și tricotaje, la Depoul C.F.R., la uzinele textile din oraș. Au făcut și excursii în afara orașului. Împreună învață poezii despre patrie și partid. Pionierii din clasele a IV-a A și B au strîns fiecare cîte 15 kg fier vechi și 3 kg maculatură.

— Ne străduim să îndeplinim toate condițiile în vederea primirii distincțiilor pionierești, declară cu mîndrie pioniera Doina Botezatu, președinta detașamentului nr. 8 al clasei a IV-a B.

Rodnice și interesante sînt și activitățile unității de pionieri de la *Școala medie nr. 1 din Botoșani.* Mult îndrăgesc pionierii munca pe lotul experimental unde au cultivat cereale de toamnă, precum și lucernă, trifoi pentru refacerea structurii solului. Aici ei cultivă plante pe familii și folosesc metode agrotehnice avansate. In acest an și-au propus să cultive porumb siloz, sfeclă de zahăr și floarea soarelui. In același timp, ei cultivă flori după sezon. Pionierii se mîndresc cu cele zece soiuri de dalii din grădina lor.

In atelierele de tîmplărie și lăcătușărie din școală se confecționează diferite obiecte care vor fi expuse la sfîrșitul trimestrului doi la expoziția orășenească a micilor tehnicieni. In holul școlii, s-a amenajat un panou al distincțiilor. Deasupra o lozincă: „Pionieri, pregătiți-vă temeinic pentru obținerea distincțiilor pionierești". Aici sînt expuse condițiile ce trebuiesc îndeplinite. Articolele care vorbesc despre pregătirea detașamentelor și a grupelor în această privință, sînt schimbate din două în două zile. Iar mai jos, o altă lozincă: „Pionieri, nu uitați, sîntem în sezonul de iarnă, treceți norma la patinaj"

Fruntași la învățătură și în activitatea practică

Și pionierii de la sate se pregătesc pentru a obține distincțiile pionierești. Și ei obțin, datorită acestui lucru, rezultate frumoase în activitatea lor. Pionierii de la *Școala de 7 ani din comuna Tudora,* au confecționat căsuțe pentru păsărele și le-au așezat în brazii din fața școlii lor. Cîntece vesele, poezii frumoase despre patrie și partid, despre viața nouă a copiilor patriei noastre, răsună necontenit. La colțul U.T.C. se țin adunări cu teme din viața eroilor clasei muncitoare. Pionierii au strîns 1.000 kg fier vechi și 400 kg maculatură.

Și la *Școala de 7 ani din comuna Mînăstireni,* activitatea pionierească s-a îmbunătățit. Toți pionierii de aici au învățat cîte cinci cîntece și cinci poezii despre partid și patrie. Ei au curățat de spini 16 hectare de izlaz, au efectuat peste 900 de ore de muncă patriotică la construirea noii școli din comună. Au făcut și căsuțe pentru păsărele.

— În unitatea noastră sîntem 48 de pionieri. Toți dorim să primim distincțiile pionierești, spune Stelian Vrabie, președintele unitații.

Comuna Rŭchiți este cooperativizată în întregime. La școala din comună învață fiii întovărășiților. Copiii citesc mult, rezultatele la învățătură sînt bune. În clasa a VI-a și a VII-a, nici un corigent. Cercul micilor naturaliști este fruntaș pe raion, iar pe lotul experimental, pe o suprafață de 6.000 m p. se cultivă 150 de culturi (porumb, floarea soarelui, orz, cartofi etc).

Interesantă este și activitatea pionierilor de la *Școala de 7 ani din comuna Dorobanți.* Cele două detașamente de pionieri desfășoară o activitate multilaterală. La învățătură, toți pionierii se pregătesc cu tragere de inimă, iar timpul liber și-l petrec în mod plăcut, cu folos, fie în activitațile obștești, fie în activități distractive. Pentru obținerea distincțiilor, pionierii sînt ajutați și de tovarășii profesori de specialitate. Din banii economisiți la C.E.C., copiii au făcut o excursie de două zile la Botoșani, Dorohoi și Iași. Ei participă și la cursurile sanitare organizate de medicul circumscripției în școală. Activitatea culturală este mult îndrăgită de ei. Și au format o orchestră de instrumentiști (vioară, clarinet, țambal), iar cele 1 400 de ore de muncă patriotică, la construirea căminului cultural în comună, vorbesc despre hărnicia pionierilor din comuna Dorobanți.

*

Pe tot întinsul patriei, în orașe și sate, în școli, în casele și palatele pionierilor, se desfășoară o rodnică activitate pionierească. Munca pentru îndeplinirea condițiilor cerute de distincțiile pionierești duce la obținerea de noi și frumoase rezultate la învățătură și în activitatea pionierească.

M. LUPEȘ

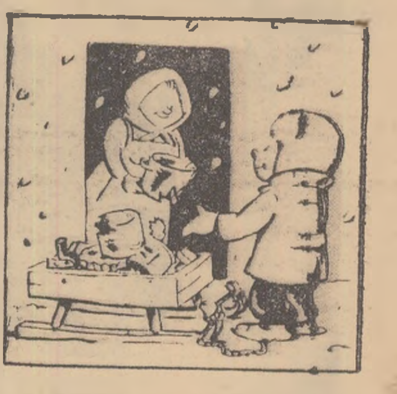

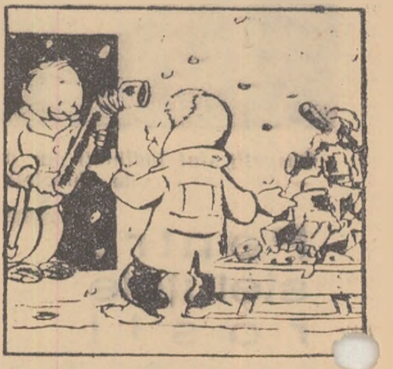
1 *Pionierele Ecaterina Ciocîia, Aurelia Butan, Elena Pandea, Tița Cornelia, Victoria Tudor și Maria Bede, sînt numai cîteva din fruntașele la învățătură din detașamentul clasei a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 62 din București, care se pregătesc pentru primirea distincțiilor.*

2 *Pionierii din detașamentul clasei a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 57 din București, vizitează multe întreprinderi. Iată-i la Intreprinderea „Electroaparataj" din București.*

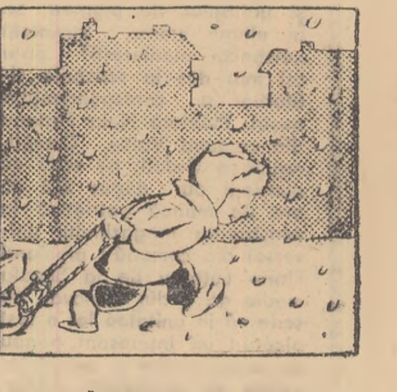
O întîmplare la strînsul fierului vechi...

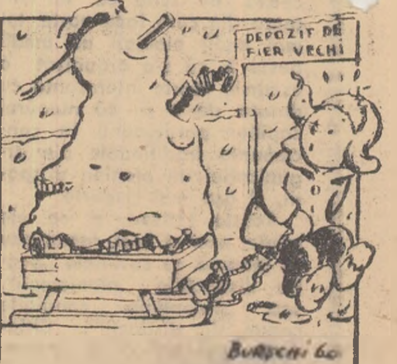
— Mulțumesc ! Oala matale Va renaște în furnale !

— Și burlanul ruginit O să fie retopit !

Prin zăpada ce se cerne Nicușor la drum se-așterne

Și săniuța încărcată la o formă... cam ciudată !

Cu jumătățile de măsură nu ne împăcăm

E o hotărîre mai veche a unității noastre de pionieri, aceea de a lupta neîmpăcat împotriva mediocrității a „jumătăților de măsură" în munca de învățătură. De aceea, articolele publicate în gazetă la rubrica „Georgică-Jumătate de măsură" vin tocmai bine în sprijinul acestei hotărîri a noastre. Am înțeles din ele, mai ales, că nu trebuie să stăm cu brațele încrucișate în fața unor colegi de-ai noștri, frați buni cu Georgică Jumătate de măsură.

Printre altele, aceștia au început să simtă de la o vreme și „înțepăturile" brigăzii noastre artistice, pe care am denumit-o „Cu sare și piper". Deși sînt parcă frați gemeni cu Georgică Jumătate de măsură, Gh. Călin din clasa a VI-a B, Petru Antonie din clasa a VI-a A și Dumitru Văduva din clasa a VII-a se bucurau nespus că nu-i cheamă Georgică. Cei de la brigadă însă, le-au potrivit bine...jumătățile : Călin Gheorghian — jumătate de gram, Antonie Petru — jumătate de metru și așa mai departe. Și mai ales i-au făcut să înțeleagă, și din „înțepături", că nu le face cinste felul lor de a munci la învățătură, de mîntuială, pentru note de trecere.

La învățămintele trase din articolele despre Georgică Jumătate de măsură noi am adăugat pe cele reieșite din inițiativa pornită de pionierii Școlii de 7 ani nr. 3 din București — „Învață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău". Socotesc că într-adevăr așa și trebuie să procedeze pionierii. În felul acesta îl vom putea ridica și pe Georgică Jumătate de măsură deasupra notelor de limită, deasupra mediocrității. De la un timp, ajutîndu-ne pionierește, am observat că pe graficul pe care noi trecem rezultatele la învățătură apar tot mai multe puncte roșii și tot mai puține albastre. Punctele roșii reprezintă notele peste 7 iar cele albastre notele sub 7. Sperăm însă că, muncind și ajutîndu-ne în felul acesta, în trimestrul II să nu mai avem în unitate nici un pionier de felul lui Georgică Jumătate de măsură.

VERONICA CATRINA
președinta unității de pionieri, Șc. de 7 ani Lungești, raion Drăgășani, regiunea Pitești.

„Planșa de memorare"

Iată un joc atractiv și interesant, pe care pionierii îl pot organiza la sfîrșitul orelor de istorie. Este simplu și poate fi folosit și la alte materii, nu numai la istorie : pe o planșă de placaj sau pe un carton mare se lipesc 20 de plicuri mici cu deschizătura în afară. Sub fiecare plic se scriu diferiți ani care reprezintă date importante din istoria noastră, de pildă : 1514, 1821, 1848, 1944 etc. Separat, pe niște cartonașe care urmează a fi introduse în plicuri, se scriu evenimentele care au avut loc la anii scriși sub plicuri. Zece cartonașe se dau unei grupe de zece pionieri, iar restul de zece, celeilalte grupe care ia parte la joc. Cîștigă grupa care reușește să pună mai repede cartonașele în plicurile corespunzătoare. Dacă n-are nici o greșeală, grupa primește 100 de puncte. Pentru fiecare greșeală se scad cîte 20 de puncte.

Grupa care rămîne la urmă primește numai 80 de puncte.

Jocuri pe materii

Flutură cravatele roșii

E seara... dar nu și întuneric! Strălucitor, becul electric arde pe ulițe și în fiecare casă. Luminoasă e și viața locuitorilor de aici: trăiesc bine, au obținut rod bogat. Gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Pecineaga e milionară! Altădată, la ora aceasta nu mai era țipenie de om pe drum, astăzi însă unii stau aplecați asupra cărților la bibliotecă, alții sînt la căminul cultural. Asta seară, de pildă, e repetiție generală. A venit tot ansamblul — cor de 180 persoane, echipă de dansuri de 16 perechi, echipa de teatru.

Dar nici copiii nu sînt mai puțin veseli, prinși de o mie și una de preocupări interesante ..

Către toate detașamentele și grupele!

„Incepînd de astăzi sîntem în săptămîna strîngerii fierului vechi. Steagul de detașament fruntaș se va înmîna duminică dimineața".

De la primirea acestei scrisori n-au trecut nici cîteva ore și fiecare detașament ținea adunări.

— Eu spun să nu-l aducem decît sîmbătă după-amiază!

— Are dreptate Ion, dacă-l aducem mai înainte află cei dintr-a VI-a cum stăm și...

— Atunci am hotărît: fiecare strînge fierul vechi acasă și sîmbăta sîntem cu el aici!

Și așa au făcut. In ziua fixată, Ion Cîrîc, Elena Mușat și Constantin Moțoc au încărcat cotiga, au înhămat măgarul și... la școală! La fel au făcut și ceilalți pionieri.

Steagul de detașament fruntaș le-a revenit lor, celor din clasa a V-a, care au adunat cel mai mult fier vechi, iar întreaga unitate a strîns 3.000 kilograme!

Ce-i cu Stela?

De cîtva timp Stela Pascu nu mai venea la joacă. Azi așa, mîine așa, pînă ce pe Ecaterina Toader, prietena ei, n-o mai răbdă inima și intră în curte. Dar ce să vezi; Stela era pe o scară la streașina casei. Pe umăr i se urcase un porumbel, iar ceilalți se roteau în jurul ei.

— Ai ajuns și mama porumbeilor! rîse Ecaterina. Ce ar fi...

— Ce?

— Numai dacă ai vrea. Adă tu o pereche sau două de porumbei la școală și să vezi...

Acum, în clasa a VI-a se lucrează de zor. Băieții vor să facă adevărate.. palate pentru porumbei!

Doine dobrogene

— Ce faci, Negeat?

— Cînt.

— Am auzit. Cînți tare frumos.

— Dacă vrei, te învăț și pe tine!

— Vreau!

Acestei dorințe i s-au alăturat și Nicolae Oprișan, și Gheorghe Fîntînescu și alți cîțiva pionieri. Pînă acum totul e în regulă, dar am să vă spun un „secret". Negeat Sali din clasa a VII-a și ceilalți pionieri vor face o grupă de fluierași cu care unitatea lor se va prezenta la „Concursul cultural-artistic"

„Urzicele, urzicele"...

Așa este intitulat ultimul spectacol dat de brigada artistică de agitație a pionierilor. Aici sînt lăudați cei care au note foarte bune, cei care pînă mai ieri nu învățau, iar acum, cu ajutorul tovarășilor lor, au început să învețe... Brigada arată că unitatea lor a ocupat locul I pe raion la Concursul micilor naturaliști. N-au uitat însă să-l critice nici pe cel care...

„La hartă cu bagheta
Din sate face oraș,
Și marea izvorăște
Din Munții Făgăraș".

Cine o fi? Pionierii clasei a V-a rîd pe înfundate. Ei l-au recunoscut, e Constantin Schiopuleț, colegul lor.

La Școala de 7 ani din comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, sînt multe acțiuni frumoase, interesante. Dacă vreți să aflați amănunte, scrieți clubului lor de corespondenți. Vor fi bucuroși să vă răspundă.

GETA COSTIN

Știți să citiți?

Ce plăcute sînt clipele cînd, fără grija lecțiilor, după-amiază sau seara, te așezi comod cu o carte în mînă, lăsîndu-te răpit de farmecul unei povestiri bune sau al minunatelor întîmplări dintr-un basm...

Ca profesoară, am cunoscut numeroși copii care citesc mult. Astăzi o carte, mîine alta, peste două zile alta, apoi alta și alta. „Eu am citit săptămîna asta cinci cărți!" se lăuda într-o zi un școlar din clasa a VI-a. Curioasă, l-am întrebat ce a citit ca să aflu că... uitase ba titlul unei cărți, ba autorul, sau capitole întregi din alta. De ce? Pentru că citea repede urmărind numai firul principal din carte, subiectul în sine, sărind pagini întregi de descrieri de natură sau descrieri ale stărilor sufletești. Pentru el, eroii cărții nu erau decît niște nume fără personalitate și care după cîteva zile îi dispăreau cu totul din memorie. Această constatare m-a pus pe gînduri și am început să controlez mai des felul de a citi al elevilor mei. Manuela Popescu, din clasa a V-a, citea temeinic și organizat, își rezuma într-un caiet cărțile citite. La fel și Marina Romana colega ei. Dar existau și copii care citeau puțin, ca Ioana Zottu și chiar de loc, ca Dan Manea și Nina Soroiu. Ce era de făcut? Am organizat împreună cu colectivul de conducere al detașamentului un joc frumos, un fel de concurs pe care îl puteți folosi și voi, dragi cititori. De pildă, am luat tema: „Cine îl cunoaște mai bine pe Mihail Eminescu?" Intr-un album mare, pe fiecare filă pionierii au notat, pe rînd, diferite lucruri din viața și opera marelui poet, însoțite de ilustrații făcute chiar de ei. In felul acesta pionierii au început să citească mai cu atenție, să rețină foarte multe date și chiar versuri dorind fiecare să contribuie la îmbogățirea albumului.

La fel am procedat și cu George Coșbuc și chiar cu oameni de știință de pildă, Victor Babeș. Acum, și Dan Manea și Ioana Zottu, și Nina Soroiu citesc mult și cu atenție sistematizîndu-și cu pricepere lectura.

Prof.
CONSTANȚA ILIESCU
Școala de 7 ani nr. 26
București

CLIPA AȘTEPTATĂ

De cînd aștepta Adriana clipa asta! De cînd intrase în clasa I-a la școală și poate chiar mai de mult. Se gîndea adesea ce mîndră va fi ea cu cravata de pionier la gît, și ce frumos îi va sta! Și iată, clipa mult așteptată a sosit. Tovarășa instructoare îi așază încet cravata la gît. Gata! De-acum e pionieră! Simte mîngîierea mătăsoasă a cravatei roșii la gît... O va păstra cu cinste și niciodată, niciodată nu va păta strălucirea ei de foc cu vreo faptă nedemnă. Oare la fel gîndesc și colegii ei? Iată, Constantin Măcriș parcă are și el lacrimi în ochi și ce bine îi stă lui Mihai Moanză cu cravata. Oare vor face parte din aceeași grupă toți?

Și în timp ce Adriana Niculescu se gîndea astfel, în urechi îi răsuna glasul tovarășei instructoare: „Dragi pionieri, astăzi organizația voastră trăiește o mare sărbătoare. In rîndurile ei au intrat noi pionieri..."

Adrianei îi ard obrajii. Colegii ei, pionierii clasei a III-a de la Școala nr. 26 din București, îi zîmbesc, prietenoși.

IOANA ZAMFIR

CLUBUL CURIOȘILOR

Așa se intitulează cercul nostru științific pe care l-am organizat nu demult. In „Clubul curioșilor" sînt înscriși 28 de pionieri dintre cei mai buni din unitate.

La prima adunare, am ținut un referat despre cele mai de seamă realizări ale oamenilor de știință din patria noastră, și altul despre „Viața și activitatea aviatorului Aurel Vlaicu". Apoi, a urmat un diafilm și, în încheiere, un concurs cu o temă de aritmetică distractivă. Pionierul Nicolae Lupșa a fost primul care a dezlegat jocul.

„Clubul curioșilor" are și o gazetă de perete, „Prietenii științei". Tot pentru cercul nostru am alcătuit și o bibliotecă. Pînă acum am reușit să strîngem 50 de volume care cuprind lucrări de popularizare a științei.

Activitatea „Clubului curioșilor" este cu atît mai interesantă cu cît o dată pe săptămînă ni se prezintă cîte un diafilm științific.

Ne străduim mereu ca adunările cercului nostru să fie mai frumoase., mai interesante. De aceea am hotărît să mărim numărul volumelor din bibliotecă, să învățăm cît mai multe lucruri noi.

Pionier MIRCEA PURDEA
cl. a V-a B.,
Școala de 7 ani, com. Lechința, reg. Cluj

Ajutor pionieresc

Cu cîtăva vreme în urmă, pioniera Viorica Homorodeanu, din clasa a VII-a B, de la Școala pedagogică din Deva, s-a îmbolnăvit. Primele zile au trecut destul de greu. Mereu se gîndea la colegele ei; își dădeau tezele, iar ea... Nici cel puțin lecțiile nu avea cum să le învețe!

Și iată că într-o zi, cînd nici nu se aștepta, au venit la ea pionierele Rodica Ignătescu, Olimpia Konțiu și Aurelia Codreanu, prietenele ei. I-au adus multe vești de la școală.

La plecare, Rodica, Olimpia și Aurelia s-au gîndit să vină pe rînd, în fiecare zi, la Viorica, să-și facă lecțiile împreună. Zis și făcut. Chiar de a doua zi Viorica nu s-a mai simțit singură. Era mereu cu cîte una din prietenele ei, își învățau lecțiile pentru fiecare zi și, se ascultau una pe alta...

Vacanța de iarnă s-a încheiat și Viorica s-a întîlnit din nou la școală cu pionierii din detașament, prietenii ei. Din primele ore de clasă, bucuria revederii a fost sporită de notele bune pe care le-a primit Viorica. La limba franceză a luat 9, la geografie 8, la chimie, limba romînă și celelalte a luat de asemenea numai note bune. Viorica știe că notele bune pe care le-a primit se datoresc strădaniei sale dar și ajutorului prietenesc al celor trei pioniere.

PETRU JURCONI

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Florica Ghețu, cl. a V-a C, Școala mixtă nr 62, București

Țalic Tenenhaus, cl. a VII-a B, Școala de 7 ani nr. 4, Botoșani.

Brigita Maldet, cl. a IV-a B, Școala de 7 ani nr. 2, Reșița.

Emil Nedelcu, cl. a V-a, Școala de 7 ani nr. 1, Cîmpulung Muscel.

Iuliana Latzko, cl. a III-a, Școala de 7 ani nr. 2, Gherla.

Ioan Ferezariu, Școala elementară mixtă Ponoara-Păiș, raionul Aleșd,

Maria Buți, cl. a VI-a Școala de 7 ani Bistrița-Bîrgăului (Pusta) regiunea Cluj.

16000

Mai e încă destulă vreme pînă să se umfle apele, sfărîmînd în maluri oglinzile de gheață, dar pe drumurile satelor coboară mereu noi și noi tractoare ce vor brăzda curînd pămîntul dezmorțit de suflul primăverii calde. Coloane întregi de tractoare pornesc din Orașul Stalin: aci își are „statul major" batalionul celor peste 16.000 de noi tractoare ce vor fi construite pînă la finele anului. Cum e și firesc, la „statul major" domnește o atmosferă de muncă avîntată, așa că nu-i de mirare că aici nu prea întîlnești sfătoșenia omului gata să-ți vorbească ore întregi despre un lucru. Cuvîntul constructorilor îl deslușești la fel de bine în zuruitul avîntat și egal al strungurilor, al mașinilor automate și semiautomate.

Șeful sectorului automate e un inginer tînăr. Utemistul Mircea Florescu. Luînd o piesă strălucitoare și caldă, abia ieșită din măselele mașinii automate, inginerul mi-a arătat-o cu mîndrie, desfăcînd palma:

— O bijuterie, nu-i așa?!

— și privirile lui s-au oprit pe rînd, la fiecare din vrednicii constructori care muncesc cu însuflețire și dragoste ca să dea viață tractoarelor. Fie că e vorba de cei din brigada lui Anghel Stan, de Gheorghe Bîrsan, Dumitru Diaconescu, Ioana Andrișan sau Vasile Dîndăreanu, tînărul care după orele de lucru învață cu sîrguință la liceul seral, fiind primul din clasă, toți sînt unul și unul, muncitori vrednici, care au transformat brigăzile lor în brigăzi fruntașe.

★

Brigadă fruntașă... O asemenea brigadă e fără îndoială și aceea condusă de tînărul Ștefan Ragea. Dar de ce ne-am oprit tocmai la tinerii din această brigadă? Fiindcă nu întotdeauna au fost în rîndul fruntașilor. Ei rămîneau mereu de... căruță. Aceasta, pînă acum cîteva luni cînd, la o adunare generală de U.T.M., au fost criticați cu asprime.

Adunarea a stîrnit o adevărată furtună în rîndurile tinerilor. Dar de a doua zi au pornit serios la treabă...

M-am oprit îndelung la cei din brigada lui Ștefan... La Teodor Trifan, la Gavrilă Baling, la Zinca Oțelea. Modelau cămașa cilindrului pentru motorul tractoarelor. Piesa aceasta cere mare precizie, ca să nu scape gazele afară. Din grabă și neatenție, înainte, ei depășeau adesea diametrul interior. Acum măsurau cu grijă fiecare cămașă cilindrică cu ajutorul comparatorului — un fel de ceasornic gradat.

Tinerii din brigada lui Ștefan Ragea dau peste 250 de piese zilnic. Mai multe ca înainte și de bună calitate. Ei se bucură de încrederea binemeritată a tovarășilor lor, împreună cu care dau bătălia ca pe porțile uzinelor „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin să iasă cît mai multe tractoare, contribuind din plin la transformarea socialistă a agriculturii.

AL. DINU IFRIM

RADU A FOST SALVAT

Radu Tamaș are aproape 5 ani. Locuiește tocmai la Comănești, raionul Moinești. Pădurea e aproape și băiatului îi place să alerge printre pomi, să privească veverițele care fac o sumedenie de nebunii. In ziua aceea pornise după veverițe și umbla cu privirea pe sus prin vîrfurile copacilor. Fîșiitul frunzelor nu l-a auzit, cum n-a auzit nici sîsîitul șuierător al unui șarpe care venea spre el. Cînd l-a mușcat a început să țipe...

Medicii l-au privit uimiți: era mușcat de o viperă veninoasă. Doar cîteva ore mai putea trăi. Calm medicul puse mîna pe telefon:

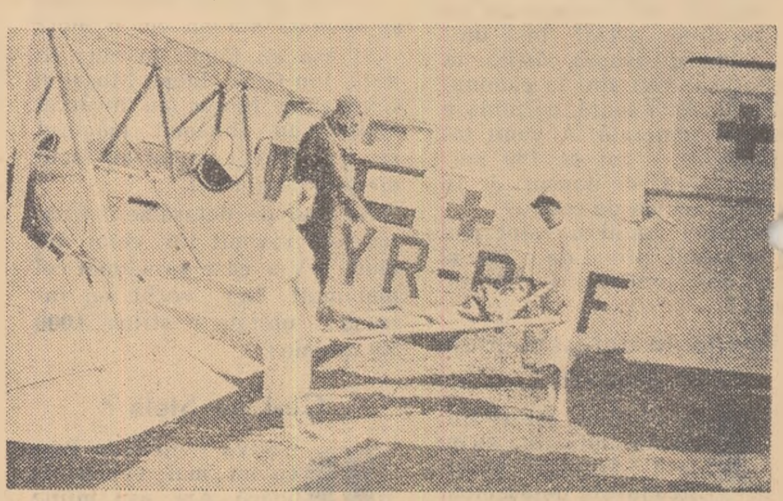
— Alo, aviația sanitară! Avem nevoie urgent de un avion. Un copil a fost mușcat de o viperă...

Două ore mai tîrziu un avion sanitar îl purta pe Radu Tamaș spre București. Pe aeroportul din Capitală aștepta o mașină a salvării cu motoarele pornite. Radu a fost coborît din avion, urcat în mașină, și transportat la Spitalul Colentina din Capitală...

Asta s-a întîmplat în toamnă. Radu s-a făcut bine și e la fel de vesel ca și înainte. De la aerobazele AVIASAN din Capitală și din toate regiunile țării, zeci și zeci de avioane sanitare zboară zilnic spre toate colțurile țării spre cei care au nevoie de intervenție medicală. Piloții AVIASAN-ului pornesc cu avioanele sanitare pe ploaie, pe ger sau furtună riscîndu-și de multe ori viața pentru a o salva pe cea a bolnavilor în ajutorul cărora sînt trimiși.

Și trebuie să mai știți ceva: AVIASAN-ul face toate aceste transporturi gratuit, fiind o instituție de stat creată anume pentru a veghea la sănătatea oamenilor muncii.

GH. ANGELESCU

Coborît din avion, bolnavul este urcat în mașina „Salvării"...

EI AU FOST PIONIERI

Maistorița

— Tovarășă maistru, gata numărătoarea. Veniți la mine!

— Tovarășe maistru, dar cu „ciupiturile" astea ce să fac?

Astfel i se adresează, cu încredere, muncitoarele din secția finisaj manual, F3 cum îi spun mai pe scurt cu toții.

Și tovarășa maistru, pe numele său Elena Burcă, răspunde cu răbdare și prietenie fiecăreia, aici cu un sfat, colo cu o mustrare, atentă să dea drumul numai hîrtiei de bună calitate. Ea și-a cîștigat priceperea încă de pe cînd era muncitoare – în aceeași fabrică – fabrica de celuloză și hîrtie „Steaua Roșie" din Bacău. Aici și-a văzut împlinit visul de a avea o meserie așa cum și-a dorit-o, de pe cînd era pionieră.

Apoi, în cei trei ani pe care i-a urmat la școala de maiștri, a căutat să afle tot mai multe. De aceea, azi, părerea sa, sfatul sînt întotdeauna bine venite. Muncitoarele o prețuiesc și o iubesc pentru modestia și destoinicia sa.

O iubesc și pionierii din Școala de 7 ani nr. 8, patronată de fabrică, și au de ce. Cînd aceștia au venit în fabrică să-și viziteze instructorii, au găsit-o pe Elena Burcă printre fruntași; altădată în clubul fabricii, la carnavalul pionieresc, au avut-o parteneră de joc. A rămas la fel de veselă, ca și acum cîțiva ani, cînd era instructoare de pionieri în satul său.

Iată de ce nu sînt puține pionierele care – cunoscînd-o, se gîndesc cu drag la viitorul lor spunind: „Cînd am să fiu mare, vreau să devin maistoriță așa ca tovarășa Burcă.

V. MARIN

De pe cuprinsul PATRIEI

● Utemiștii din Valea Jiului au dat în prima lună a anului acesta 3.960 de tone cărbune peste plan, adică mai mult de jumătate din întreaga cantitate de cărbune extras peste plan în această perioadă de toți minerii.

● 2.345 perechi de încălțăminte de piele și 1.280 perechi încălțăminte de cauciuc într-o lună. Știți ce înseamnă aceste cifre? Depășirea de plan a muncitorilor de la „Ianoș Herbak" din Cluj în luna ianuarie 1960.

● In raionul Luduș, regiunea Cluj, țăranii muncitori din comunele Chimitelnic și Bărboși și-au unit pămînturile în gospodării colective. Noii colectiviști au și început pregătirile pentru campania agricolă de primăvară.

● Cabinetul tehnic al uzinelor Electroputere din Craiova a înregistrat la 19 februarie cea de-a 53-a inovație din acest an, dintre care 9 au și fost aplicate. Acestea aduc o economie anuală de 67.000 lei.

● Țăranii muncitori din Tg. Lăpuș, regiunea Baia Mare au astăzi în casele lor difuzoare. După radioficarea satelor Dămăcușeni, Rogoz, Rohia, zilele trecute a fost radioficat și satul Boiereni.

LA O ȘCOALA DE... DRESAJ!

Sus, către izvoarele Oltului, nu departe de Făgăraș, se află satul Sîmbăta de Jos, cunoscut mai ales prin existența aci a renumitei herghelii de cai de rasă „lipițană". Calul din această rasă de obîrșie dobrogeană e util atît în agricultură și transport, cît și la călărie. Cu trupul bine făcut, avînd un pas mlădios și elegant, calul acesta este folosit și pentru înalta școală de dresaj.

De bună seamă că nu-i ușor să faci calul să execute mișcări mlădioase, precise, să-l introduci în... arta coregrafică. Se cer nu numai cunoștințe dar și multă răbdare din partea dresorului...

De la iscusiții crescători de cai de la Sîmbăta de Jos am aflat lucruri deosebit de interesante în legătură cu munca lor frumoasă, pe care o fac cu pasiune.

Aveam în fața ochilor un mînzoc crud, ca o căprioară, pe lîngă care vrăbiile furișate în grajd zburătăceau fără sinchiseală.

— N-a împlinit încă o lună, mi-a spus tînărul inginer zootehnist Mircea Putileanu. Nici nu vă închipuiți însă ce cal mîndru și voinic facem din el. Băieții noștri sînt... buni crescători de cai. Și Toader Hortopan și Valeriu Popa și Octavian Berlea. Ei, dresorii sînt primii care pun șeaua pe calul tînăr. Aceasta se întîmplă cînd împlinește trei ani, adică după o perioadă în care a crescut în totală libertate.

După un an de antrenamente și dresaj, pe la sfîrșitul verii, întregul contigent de cai, o generație, participă la așa-numita probă de calificare. Cel mai bun cal, care deține acum recordul hergheliei, e „Favory XXIII" un armăsar voinic, cu părul ca pana corbului, care înhămat la o trăsură purtînd o greutate de 400 kg a parcurs distanța de 20 km drum de țară în 49 de minute! O adevărată performanță, ceea ce dovedește că nu întîmplător la un concurs hipic de la București, în anul trecut, crescătorii de cai ai acestei herghelii au luat premiul I, obținînd o frumoasă cupă de argint.

AL. PROFIRIU

reportaj / informații / NOUTĂȚI TEHNICE / reportaj / reportaj

ZIUA ARMATEI SOVIETICE

Făurită în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, de către P.C.U.S. în frunte cu marele Lenin, glorioasa Armată Sovietică aniversează la 23 februarie 42 de ani de la crearea sa. In cei 42 de ani s-au înscris numeroase pagini de glorie nemuritoare în cartea de aur a armatei primului stat al muncitorilor și țăranilor.

Armata Sovietică constituie un exemplu strălucit de slujire cu abnegație a patriei, a poporului, a cauzei mărețe a comunismului. Dragostea față de patrie și de popoarele Uniunii Sovietice au condus armata sovietică pe drumul victoriilor obținute în anii grei ai războiului civil și în anii Marelui Război de Apărare a Patriei. Pentru patria socialistă, pentru pacea omenirii întregi și-au jertfit viața Zoia Kosmodemianskaia, Alexandru Matrosov, Nicolai Gastello și alți neînfricați ostași sovietici, a căror glorie va rămîne nepieritoare. Armata sovietică, armata constructorilor comunismului stă de veghe la apărarea păcii și cuceririlor revoluționare.

Uniunea Sovietică se află în fruntea luptei mondiale pentru apărarea păcii. Statul sovietic a hotărît de curînd să reducă forțele sale armate cu încă 1.200.000 de oameni arătînd lumii întregi calea spre dezarmarea generală și totală, cale propusă și urmată de U.R.S.S. Așa cum arăta tovarășul N. S. Hrușciov la Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S. astăzi armata sovietică dispune de mijloace de luptă și de putere de foc cum nici o armată n-a mai avut vreodată. Armamentul armatei sovietice asigură pe deplin inviolabilitatea țării sovietice. Armata sovietică nu nutrește gînduri agresive. Ea este însă pregătită să răspundă așa cum se cuvine acelor ce ar încerca să declanșeze un nou război.

Poporul romîn alături de toate popoarele socialiste are cele mai calde sentimente de recunoștință pentru armata sovietică ce stă strajă de neclintit vieții noastre noi, libere, pe care o trăim în marele lagăr al păcii și socialismului.

EROUL UNIUNII SOVIETICE IVAN SEREDA

În august 1941, pe unul din sectoarele frontului, în regiunea orașului Dvinsc, s-a încins o luptă aprigă. Ostașii sovietici porniseră la atac. Fasciștii se apărau cu îndîrjire. În ajutorul infanteriei fasciste veni un tanc. Îmbărbătați de acest lucru, fasciștii trecură la contraatac. Comsomolistul Ivan Sereda, bucătarul regimentului, se afla în apropiere de locul luptei. Lăsînd bucătăria în grija ajutorului Sereda luă un topor găsit într-un șanț de tragere inamic și începu să se apropie pe furiș de tancul hitlerist. Pistolarii fasciști îl observară și deschiseră focul. Sereda se lăsă în iarbă, prefăcîndu-se mort. Fasciștii încetară focul. Sereda își continuă înaintarea tîriș. Cînd tancul inamic ajunse în dreptul său, Sereda sări pe el, lovi cu muchea toporului țeava mitralierei și o scoase din funcțiune. Infanteria sovietică, însuflețită de curajul eroului, se avîntă înainte și captură tancul.

Altădată, Sereda se strecură cu un grup de cercetași în spatele frontului inamic. Pe o șosea înainta o coloană de tancuri și motocicletele dușmane. Fasciștii observară pe ostașii sovietici și deschiseră foc. Sereda se apropie tîriș de un tanc și-l aruncă în aer cu un mănunchi de grenade. Unul din mitraliorii sovietici fu ucis în luptă. Sereda îi luă locul la mitralieră. Douăzeci de motocicliști inamici pieiră loviți de focul său. După ce consumă toate benzile, eroul se avîntă în lupta corp la corp, captură trei fasciști și veni cu ei la unitatea sa.

La 31 august 1941, comsomolistul Ivan Sereda a fost distins cu titlul de **Erou al Uniunii Sovietice.**

Fapta eroică a lui Ivan Sereda

Adevăratul stăpîn face curățenie...

desen de C. PLACINTĂ

Ziua internațională de luptă împotriva regimului colonial

La 21 februarie se sărbătorește „Ziua internațională de luptă împotriva regimului colonial". Cei care sînteți de acum în clasa a VI-a sau a VII-a ați învățat, la geografie, despre situația politică și de stat a popoarelor din vremurile noastre.

Astăzi, în acest mic articol, o să vă informăm despre felul cum popoarele coloniale au luptat și luptă pentru cîștigarea independenței.

Mai întîi, trebuie să știți că această luptă a început să se poarte mai puternic după cel de al doilea război mondial cînd mai multe state din Europa și Asia au ieșit de sub jugul imperialismului devenind state socialiste. Alături de marea Uniune Sovietică și în frunte cu ea, ele au format puternicul lagăr al socialismului.

Această situație a îndemnat popoarele coloniale să lupte și mai mult pentru cîștigarea independenței.

Cînd imperialismul a mai primit o lovitură prin victoria revoluției populare chineze, popoarele Asiei și Africei au mai primit un exemplu de felul cum trebuie să lupte împotriva jugului colonial.

Așa se face că o serie de țări ca India, Indonezia, Birmania, Irak, Republica Arabă Unită, Sudan, Libia, Tunisia, Maroc, Ghana, Guineea și alte țări și-au cîștigat independența. Popoarele care și-au cîștigat independența luptă consecvent pentru pace și pentru ajutorarea popoarelor care încă mai sînt sub jugul colonial.

Toți oamenii, indiferent de culoarea pielii, trebuie să trăiască liberi și fericiți, să nu mai cunoască exploatarea și umilința, ci să se bucure de roadele muncii lor.

C. MIHAI

Față-n fața

La o școală construită de colhoz

Elevii din satul Medveja din R.S.S. Moldovenească au început să învețe într-o școala nouă

Dis-de-dimineață părinții pleacă la lucru. O dată cu ei pleacă acum și copiii. Școala lor e cu program semi-intern. După terminarea orelor, copiii își iau prînzul și-și pregatesc lecțiile pentru a doua zi.

Apoi, amatorii de cîntece pleacă la repetițiile corului. Multe fetițe brodează iar băieții meșteresc modele de sateliți, avioane, rachete.

Colhozul „Jdanov" care a construit școala are grijă și de hrana elevilor: elevii primesc gratuit ma-

sa de dimineața și de prînz.

Seara, cînd părinții se întorc de la lucru vin acasă și copiii. Ei sînt fericiți. Statul sovietic le asigură cele mai bune condiții de trai și de învățătură.

După „Tînărul leninist" gazeta pionierilor din R.S.S. Moldovenească.

Pentru o bucată de pîine...

O ziaristă de la „Daily Telegraph" din Sidney (Australia) s-a interesat odată de ce copiii din cartierul muncitoresc al orașului Sidney întîrzie de la școală și în timpul lecțiilor mulți adorm cu capul pe bancă. Iată cîteva din răspunsurile pe care le-a primit din partea copiilor muncitorilor australieni.

— Am întîrziat pentru că în fiecare dimineață eu trebuie să duc ziare la multe adrese...

— Noi spălăm în fiecare dimineață dușumelele restaurantului „Empire"...

— Noi cărăm gunoiul de la hotelul „Lux"...

Din 28 de școlari, 21 muncesc din greu înainte de începerea lecțiilor și de multe ori și seara. Un băiețel de 9 ani a răspuns :

— Dacă eu și fratele meu nu muncim, nu avem ce mînca. Salariul tatei și-al mamei de-abia ajunge pentru plata chiriei și impozitelor !

Iată deci de ce copiii muncitorilor australieni vin uneori tîrziu la școală sau adorm cu capul pe bănci : pentru că ei trebuie să muncească din greu să-și cîștige o bucată de pîine.

NOUTĂȚI TEHNICE reportaj reportaj ȘTIRI informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

ȘTIINȚA

Helicopterul: constructor, sanitar, agricultor, pompier

Helicopterul este un avion fără aripi. Acest vehicul aerian decolează și aterizează la verticală, pe stradă, pe acoperișul casei, pe puntea unei nave etc. El poate fi văzut pe șantier, pe ogoare, deasupra unei păduri incendiate, ori unde e nevoie de un ajutor rapid.

Să cunoaștem dar cîteva tipuri de helicoptere!

Helicopterul sovietic „MI-1", cu întreaga sa încărcătură, poate să atingă viteza de 200 km pe oră și să zboare la o înălțime de peste 5.300 metri. El este prevăzut cu o cabină confortabilă pentru pilot și 3–4 pasageri.

„MI-4" este alt tip de helicopter sovietic. Acesta are o largă întrebuințare. De aceea este numit helicopterul sanitar, poștaș sau pompier. „MI-4" poate duce o încărcătură de 1.200 kg și este prevăzut cu o trapă specială pentru introducerea în interiorul fuselajului a unui automobil „GAZ-69" sau „Pobeda".

„MI-4" este echipat cu aparate pentru zboruri de noapte și de zi fără vizibilitate și are o instalație specială, care-l protejează contra acoperirii de gheață în timpul zborului.

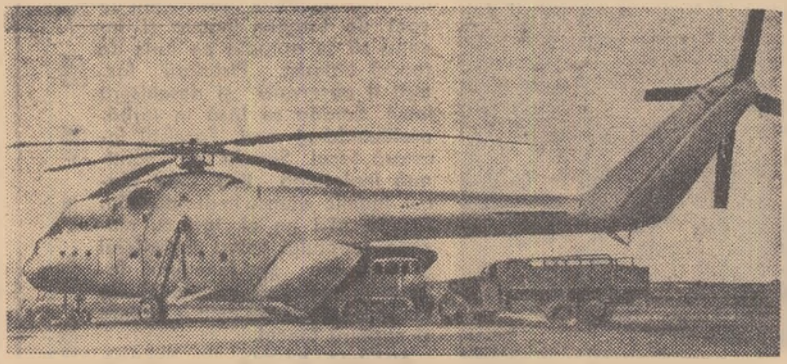
Dar cel mai mare helicopter din lume este „MI-6" construit tot în Uniunea Sovietică. Acest gigant între giganți poate zbura cu o greutate totală de 39 tone. El poate transporta autocamioane grele, tractoare, buldozere, sau 70–80 de pasageri parcurgînd distanțe mari, pătrunzînd în cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii Sovietice.

Multe servicii importante îndeplinesc helicopterele pe tot întinsul Uniunii Sovietice. În regiunile îndepărtate ale Siberiei și în Extremul Nord, pe munții înalți sau în pustiuri nemărginite sute de helicoptere duc alimente, poștă și utilaje în centrele locuite.

În flotila sovietică de baleniere „Slava" care vînează în apele Antarcticei, helicopterele descoperă locurile unde se string balenele. Și tot helicopterele lucrează la diferitele construcții: la instalarea liniilor electrice de înaltă tensiune, la montarea pilonilor de metal pentru construirea podurilor, la montarea cuptoarelor înalte pentru producția de fontă.

De mare folos e azi helicopterul agricultor. Cu ajutorul lui se pulverizează îngrășămintele peste semănături, se stropesc semănăturile cu diferite soluții chimice care distrug vătămătorii și se îndeplinesc rapid multe alte lucrări agricole.

Într-adevăr, helicopterul poate fi numit „muncitorul universal" care în viitor va fi întîlnit în toate sectoarele economiei Uniunii Sovietice.

Helicopterul MI-6

Helicopterul MI-4

Instrumente medicale... de mii de ani

La Cluj, la Muzeul de istoria medicinii sînt expuse numeroase obiecte dintre care, unele, sînt unice în întreaga lume.

Alături de sute de volume — unele de ediții rare — dintre primele „tratate" de medicină ale lui Hipocrate, Gallenus, care numără multe sute de ani, se pot descoperi în rafturile muzeului instrumente medicale din toate epocile: un primitiv clește cu care se scoteau gloanțele, celebrul „fier roșu" cu care se ardeau rănile pînă în urmă cu 100 de ani, un ac cu ajutorul căruia se practica tratamentul prin acupunctură de către chinezi încă în urmă cu secole. Mărturii ale cunoscutei medicine tradiționale chinezești sînt și pilulele împotriva gripei, cunoscută în China de multă vreme, pilule care au de altfel mărimea unui... măr.

Interesant este și biberonul, destul de voluminos, descoperit în mormîntul unui copil roman cu prilejul săpăturilor arheologice făcute la Turda.

Printre obiectele expuse în muzeu, a căror descoperire au avut ecou în întreaga lume științifică, sînt și resturile casetei de lemn descoperită cu prilejul cercetărilor arheologice din anul 1955 la Grădiștea Muncelului. În această casetă, care aparținea unui medic a cărui casă a fost arsă înaintea venirii romanilor, se aflau 5 ulcele dacice, un cuțit de fier, o pensetă de bronz, fabricate pe atunci în atelierele medicale din Asia Mică, și în sfîrșit... unul dintre puținele medicamente care s-au păstrat intacte încă de acum 2000 de ani. Acest medicament, cenușă vulcanică, se întrebuința în antichitate ca substanță silicoasă absorbantă ce se așternea pe răni.

Nenumăratele date deosebit de interesante pe care le afli despre fiecare piesă a muzeului constituie o completare a cunoștințelor din paginile manualului de istorie și stîrnește admirația pentru geniul creator al omului în lupta sa milenară pentru apărarea sănătății oamenilor.

TR. POTERAȘ

Reporterul nostru din anul 2010 transmite... pe aripile fanteziei

Biblioteca electronică

În curînd voi părăsi Pămîntul și din cauza multiplelor pregătiri nu-mi văd capul de treburi. Deocamdată, trebuie să citesc o sumedenie de tratate cosmonautice și în special descrieri ale planetei Venus, ținta călătoriei mele. În acest scop am fost îndrumat spre Biblioteca Centrală.

Am intrat în uriașa sală a fișierelor, dar în loc de cataloage și fișele obișnuite, aici se aflau doar o mulțime de aparate electronice și cîteva zeci de dispozitive cu claviatură, asemănătoare cu mașinile de scris. Văzîndu-mă în încurcătură, o tînără binevoitoare mi-a explicat ce trebuie să fac. De fapt totul este deosebit de simplu. Sumedenia de aparate reprezintă un bibliotecar electronic. Am scris, cu clapele unei mașini, titlul subiectului care mă interesează și din instalația electronică a apărut imediat o listă lungă cu titlurile și numele tuturor lucrărilor existente în bibliotecă. Apăsînd pe un buton galben, am obținut și rezumatele scurte ale acestor lucrări.

Tînăra mi-a explicat că această mașină citește în mod automat toate cărțile și articolele care apar în lume, cu viteza de 10.000 de cuvinte pe secundă traducîndu-le totodată pe cele din limbi străine, le clasifică și întocmește rezumate judicioase după fiecare din ele.

După ce i-am mulțumit pentru explicații, am rugat-o pe noua mea cunoștință să mă îndrume spre sala de lectură ca să încep să citesc. Dar tînăra a izbucnit în hohote:

— Biblioteci cu săli de lectură?! Bine, dar așa ceva nu s-a mai pomenit de vreo 30 de ani! De unde vii dumneata?

— Iartă-mă, dar atunci unde să citesc toate aceste cărți?

— Acasă, bineînțeles. În fiecare locuință există cîte un telelector. N-ai observat?

Abia acum am priceput ce rost avea curiosul televizor de pe biroul din camera mea, care avea în partea sa inferioară diverse butoane colorate... și un disc telefonic.

Ajuns acasă, am format pe discul cu cifre unul din numerele de pe listă. Îndată ecranul s-a colorat în verde, iar peste trei secunde pe ecran a apărut cu o claritate desăvîrșită coperta cărții frumos colorată. Apoi, de cîte ori apăsam un buton alb... întorceam cîte o foaie a cărții ce se afla la cîțiva kilometri de mine. După ce am citit cîteva capitole deosebit de interesante, am cerut o altă lucrare foarte rară. Dar aceasta nu se găsea decît la Biblioteca „Lenin" din Moscova și a trebuit să aștept aproape un minut întreg pînă ce serviciul internațional de schimburi bibliografice (o altă mașină electronică) a reușit să-mi procure lucrarea care a apărut pe ecran, televizată direct din Moscova.

După vreo oră a început să mă doară ochii de citit. Am apăsat atunci o mică manetă verde și o voce melodioasă a început să-mi citească cartea. Acum puteam închide ochii și să ascult cu atenție. De cîte ori apărea o ilustrație la text, vocea îmi atrăgea atenția s-o privesc. Capitolele care mă interesau cel mai mult, le-am microfilmat spre a le păstra. În acest scop am apăsat pe un buton galben și un minuscul aparat de filmat s-a pus imediat în funcțiune, înregistrînd pe film de 1 mm lățime imaginile pe ecran.

Pe la miezul nopții m-am dus la culcare și pentru a nu pierde fără folos orele de somn, mi-am așezat la capul patului un „Morfeodoct" un aparat de emisie pe unde milimetrice, de mărimea unei cutii de chibrituri, în care am introdus o rolă de microfon cu titlul „Planeta Venus în imagini". Acest aparat acționează asupra unor centre nervoase din creier, astfel că în tot timpul somnului am visat că mă aflu în marele oraș de pe Venus. Imaginile erau în culori minunate și tot visul era însoțit de o muzică feerică.

Astăzi mă voi duce să mi iau în primire biblioteca personală pe care o voi lua în călătorie: cca. 85.000 de volume, adică... micro filme care încap comod într-o valiză micuță. Sper că am ce citi. Dar închei fiind extrem de grăbit. Pe data viitoare, dragi cititori!

Pt. conf.
Ing. ION SUCEVEANU

N. R. Nu vă mirați prea mult. La Academia de Științe a U.R.S.S. se lucrează în prezent la realizarea unei mașini care va putea citi și reține în memoria ei 10.000 cuvinte pe secundă. Cu timpul mașina aceasta va citi întreaga literatură științifică și va da răspunsuri la orice problemă din acest domeniu.

FEL DE FEL ● FEL DE FEL ● FEL DE FEL ● FEL DE FEL

În Japonia sînt deseori cutremure de pămînt. În unele localități ele se repetă de cîteva ori pe zi.

Oare pot fi anunțați din vreme locuitorii despre aceste pericole? De curînd s-a aflat că da! Mijlocul e foarte simplu. Pentru aceasta e de-ajuns să-ți procuri un mic acvariu și să introduci în el un anumit soi de peștișor de culoare albă.

Acest peștișor alb simte cele mai mici oscilații ale scoarței pămîntești.

Cu cîteva ore înainte de cutremur, peștișorul alb — japonez, începe să se agite, se aruncă înspăimîntat dintr-o parte într-alta a acvariului.

Aceasta înseamnă o prevenire sigură, că se apropie cutremurul.

Ați auzit vreodată de copacul cu trunchiul dreptunghiular? El crește numai într-un singur loc de pe pămînt — în Panama, la cîțiva kilometri spre nord de canal.

„Inelele" de vîrstă ale trunchiului au și ele formă dreptunghiulară.

★

La 60 mile de Maisor, unul dintre cele mai vechi orașe din India, în anul 983 a fost înălțată o uriașă statuie a lui Buda.

Înălțimea ei atinge 20 de metri. Este cea mai mare statuie din lume, cioplită dintr-o singură bucată de piatră. Pentru a ajunge pînă la piedestalul statuii, trebuiesc urcate 620 de trepte iar în jurul ei se află sculptate peste 70 de imagini ale zeilor și demonilor.

În apropierea statuii este un mic orășel, situat la poalele muntelui, unde sînt găzduiți numeroși turiști, ce vin să admire statuia lui Buda.

PUȘCULIȚA pionierească

Nu-i vorba de pușculițe dintre acelea în care copiii mai mici își adună modestele „economii" Închipuiți-vă însă, o pușculiță uriașă, cam cît un munte, în care pionierii de pe întreg cuprinsul țării să poată aduna roadele acțiunilor lor de muncă în folosul patriei! Iată cam ce am putea găsi în această „pușculiță pionierească":

● 3.000 kg fier vechi. *Atît au reușit să adune pionierii clasei a III-a, de la Școala de 7 ani din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București. Și, notați, într-o singură zi! Ce-i drept, pionierii dintr-a III-a, printre care mai destoinici s-au arătat Ionel Dincă Stelian Fieraru, Floricel Dumitrescu, Maria Marinaș și alții, pregătiseră la ei acasă fierul pe care urma apoi să-l aducă, într-o zi anume, la școală. Ziua aceea a fost o adevărată sărbătoare pentru ei. O căruță a pornit să cutreiere comuna. Apoi a apărut în curtea școlii un rutier de la S.M.T. Ulmuleț care a încărcat fierul vechi purtîndu-l spre gară, de unde, în vagoane speciale va lua drumul Hunedoarei!*

● Oferindu-se să dea o mînă de *ajutor gospodăriei agricole de stat din comună, pionierii de la Școala de 7 ani din Cobadin, regiunea Constanța au reușit să sorteze* 12 vagoane de porumb. *Pionierii au muncit cu mult avînt; de fapt a fost o adevărată întrecere, în care au ieșit învingători cei din clasele a V-a A și a IV-a A. Tot la Cobadin, pionierii din clasele mari au ajutat la scos piatră. Aceasta va servi la înfrumusețarea comunei lor. Rezultatul?* 50 m^3 de piatră!

● *„Căutătorii de comori" își zic între ei pionierii de la Școala medie nr. 1 din Craiova. Aproape nu-i zi în care să nu-i vezi în cercetare pentru găsirea unor noi locuri cu fier vechi. În cinstea Zilei Republicii, ei au predat* 4.000 kg de fier vechi. *În această acțiune cei mai buni au fost pionierii detașamentului 8. De asemenea, în cintea Conferinței orășenești U.T.M., pionierii detașamentelor 1—4 au reușit să strîngă* 1.500 kg fier vechi.

(Din veștile trimise de corespondenții noștri prof. Ionel Trifu de la Smîrdioasa, Dumitru Ivănoiu, președintele unității de pionieri de la Școala de 7 ani din Cobadin și Eugen Jurcă, instructor superior la Școala medie nr. 1, Craiova).

CONCURSUL pentru CEA MAI BUNĂ CORESPONDENȚĂ

Să nu uităm nici pe cei mici

Zăpada era albă și mătăsoasă. Bucurie, veselie, entuziasm. Pionierii clasei a V-a C în halate de atelier porniseră un joc cu cei din clasa I-a C. Era jocul „Cucerirea cetății". Ce frumos era! Soneria ne-a dus însă, pe toți, la locurile noastre, în clasă. In recreația următoare m-am dus să caut din nou pe viteji constructori de cetăți. In curte nu erau, iar in clasă era liniște. Deschid totuși ușa și cînd colo, ce să vezi? Paula Ionescu și alți pionieri le povesteau „Scufița Roșie". M-am apropiat de un școlar micuț și l-am întrebat în șoaptă:

— Ce aveți astăzi? De ce au venit acești pionieri la voi?

— La noi vin mulți pionieri, mi-a răspuns el. Azi ne povestesc basmul „Scufița Roșie", iar alaltăieri „ne-au făcut film".

Și, într-adevăr, Mihăiță, căci școlarul respectiv se chema Mihai Mihail, avea dreptate. Erau ajutați de cei mari. Pionierii clasei a V-a C au venit de multe ori la ei și le-a arătat cum să-și îmbrace cărțile, cum să-și facă gazetă de perete, iar sîmbătă, spre marea bucurie a prietenilor lor mai mici, e zi de film. „Harap Alb", „Albă ca Zăpada", „Scufița Roșie" — acestea sînt doar cîteva titluri din filmele ce le-au fost prezentate celor mici în camera pionierilor. Tot aici, pionierii le-au vorbit despre cravata roșie și despre multe alte lucruri importante.

Pionier FLORIN LUȚESCU
președintele unității nr. 16, Școala medie nr. 2 „Frații Buzești", Craiova.

„STRADA MEA"

De cînd eram cît o mogîldeață am îndrăgit strada mea, cu casele ei, cu zgomotul jocului de copii. Dar multe s-au schimbat... Eu am crescut de atunci și strada mea a devenit alta, a crescut o dată cu mine. Inainte era numai praf și noroi. Intr-o primăvară, strada mea a fost pietruită, trotuarele au fost mărite. Prin grija partidului și guvernului, pentru oamenii muncii s-au construit pe strada mea trei mari blocuri muncitorești. Un frumos cinematograf străjuiește acum un capăt al străzii și parcă te îndeamnă să-i vezi filmele interesante.

Prima mea zi de școlar... Incă n-am uitat-o. Școala mi s-a părut atunci cam posomorîtă. Acum însă, cu toate că e aceeași, clădirea școlii parcă e alta; ea a fost complet renovată.

Tot pe strada mea se mai află școala profesională de ucenici constructori și Școala medie „Vasile Alecsandri". Strada mea, care poartă numele eroului clasei muncitoare „I. C. Frimu" devine tot mai frumoasă.

Ca strada pe care locuiesc sînt însă multe în orașul meu natal, mereu mai frumoase. Știu însă că și alți pionieri, din alte orașe, s-ar putea mîndri cu străzile lor. Iar noi toți, laolaltă, ne putem mîndri cu patria noastră înfloritoare, Republica Populară Romînă!

Pionier
LUCIAN CORTEZ
cl. a IV-a
Școala de 7 ani nr. 10, Bacău

Vești bune de la prieteni de departe

Prietenii despre care aș vrea să povestesc aici sînt la sute și sute de kilometri depărtare de noi. Cu toate acestea, parcă-i simțim aici în fața noastră, cînd ne așezăm să citim cu bucurie scrisorile lor!

Natașa Novaseolova ne-a făcut de-a dreptul să îndrăgim și noi regiunea ei natală, Riazan, despre care ne spunea că e printre regiunile fruntașe în bătălia pentru înfăptuirea planului septenal! Un fapt anume din scrisoarea Natașei ne-a reținut mai mult luarea aminte: în ajunul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, detașamentul din care face parte și Natașa s-a dus să viziteze una din uzinele fruntașe, cu care prilej s-a înmînat celui mai bun brigadier, ca dar din partea pionierilor, un portret brodat a lui Maiakovski. Portretul a fost brodat chiar de fetele din detașament, iar băieții i-au făcut ramă. Nouă ni s-a părut deosebit de frumos acest fel de-a arăta muncitorilor fruntași prețuirea pionierilor. Ba, am hotărît să procedăm și noi ca Natașa și tovarășii ei. Așa se face că de Ziua Republicii, pornind să vizităm fabrica „11 Iunie" din orașul nostru, am căutat-o pe tovarășa Maria Dumitrescu, muncitoare fruntașă, pe care am rugat-o să primească în semn de respect din partea noastră, un album cu vederi din orașul natal și cu imagini din activitatea noastră la Casa pionierilor

Tania Kirilova ne-a făcut și ea să-i îndrăgim îndepărtatul Iaroslav. Tania ne spune că în orașul ei care în acest an va împlini vîrsta de 950 ani se construiește printre altele o mare uzină pentru prelucrarea țițeiului. Și să știți că în teza la geografie în care aveam de scris despre economia U.R.S.S., am pomenit și despre viitoarea uzină din orașul natal al Taniei..

Depărtarea dintre noi și prietenii noștri sovietici e mare doar dacă ne gîndim la distanțe. Cînd e vorba însă de prietenie noi îi simțim aici, alături

DOINA MOISE
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 1, Sighișoara

De la o săptămînă la alta

Săptămîna care a trecut a fost foarte bogată în competiții sportive internaționale. Pe prim plan s-a situat prima ediție a campionatului internațional feroviar de volei feminin, la care au participat formații din șase țări: Uniunea Sovietică, R.P. Ungară, R.P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria și R.P.R. **Această mare competiție s-a desfășurat timp de mai multe zile în sala Floreasca. In urma unor dispute dîrze, a unor jocuri care au impresionat miile de spectatori, reprezentativa noastră feroviară, învingînd în finală echipa** Uniunii Sovietice, **s-a clasat pe primul loc. Locul II a fost cucerit de reprezentativa feroviară** a Uniunii Sovietice, **iar locul III, de cea a** R.P. Polonă. **Tot duminică seara s-a disputat și meciul retur dintre** Rapid-București și E.O.S. Lausanne, **contînd** pentru Cupa campionilor europeni la volei masculin. **Net superiori, în urma unui adevărat spectacol voleibalistic, jucătorii de la** Rapid **au învins campioana** Elveției **cu 3-0. Sportivii romîni s-au afirmat și în întrecerile de schi care au avut loc pe pîrtiile de la Poiana Stalin.** „Cupa Speranțelor", **în cadrul căreia s-au întrecut sportivi din** R.D.G., R.P.U., R.P.B., **și** R.P.R. **s-a încheiat cu victoria totală a juniorilor romîni care au cucerit toate probele individuale precum și trofeul oferit echipei cu cel mai bun punctaj. La Ploești,** Petrolul **a învins duminică cu 2—1 echipa de fotbal** Lokomotiv-Leipzig.

O speranță a gimnasticii romînești

Brigada de tineret a țesătoarelor a fost iarăși evidențiată pentru rezultatele frumoase obținute în muncă. Din nou planul de producție a fost îndeplinit și depășit. Fetele sînt bucuroase și, în același timp, hotărîte ca, în luna viitoare, să depășească planul și mai mult. În această brigadă de tineret lucrează și eroina reportajului nostru. O cheamă Emilia Scorțea și are 19 ani. De curînd, Emilia a fost primită în rîndurile candidaților de partid. Într-o seară, pe cînd se întorcea acasă de la școala medie serală „Ștefan Gheorghiu", am rugat-o să ne povestească cîte ceva despre viața ei și mai ales despre primii ei pași în sport.

Emilia, cu chipul ei mereu zîmbitor, a început să-și depene firul amintirilor.

Încă de cînd era mică, Emiliei îi plăcea mult baletul. Tovarășa instructoare a observat aceasta și, într-o zi, a întrebat-o dacă nu vrea să se înscrie la cercul de balet de la Palatul pionierilor. Emilia a fost nespus de fericită în acea zi. Abia aștepta să se ducă la palat. După un an, prin 1954, datorită strădaniilor ei, a fost selecționată în corpul de balet al palatului, și, împreună cu ceilalți pionieri din ansamblu, au prezentat mai multe spectacole la București, Constanța, Cluj. Dar, terminînd clasa a VII-a, Emilia nu s-a mai dus la Palatul pionierilor, deoarece înscriindu-se la școala profesională textilă, programul ei era foarte încărcat. Totuși, după cîteva luni, fiind pasionată de gimnastică a intrat în echipa de gimnastică a școlii. „Examenul de admitere" în echipă a fost trecut cu succes. Exercițiile executate la „examen" le-au impresionat și pe cele mai bune componente ale echipei! Emilia, foarte silitoare, consacră apoi ore întregi antrenamentelor la aparate și exercițiilor libere la sol. Profesoara Aurelia Iorgovici, foarte mulțumită de ea, o recomandă în echipa de gimnastică a orașului. Dar, numai după trei luni, Emilia este selecționată în echipa de gimnastică a regiunii Stalin. Tot timpul liber, Emilia și-l petrece la antrenamente. Sub supravegherea atentă a antrenorului Lup Alexandru, ea pregătește cu migală fiecare exercițiu. Terminînd școala profesională, este repartizată ca muncitoare textilistă la fabrica „Partizanul Roșu". Deși la începutul muncii de țesătoare, Emilia nu renunță să învețe mai departe și se înscrie în clasa a VIII-a la liceul seral. Cu aceeași conștiinciozitate continuă mai departe și cu antrenamentele la gimnastică.

Dar anii trec, iar în 1958 Emilia este selecționată în echipa de junioare a țării, care participă la o întîlnire internațională la Kiev. În cadrul acestei întîlniri, la care au participat cinci țări, Emilia cucerește locul I pe echipă și se clasează printre fruntașe la individual. Tot în acel an, la campionatele R.P.R. la gimnastică juniori, Emilia cucerește locul I la categoria seniori. Un an mai tîrziu, în urma unei pregătiri minuțioase, în cadrul campionatului R.P.R., cucerește locul I la categoria maestre, iar la școală termină cu bine clasa a X-a, înscriindu-se în ultimul an.

Dacă vreți cumva să știți cum a reușit Emilia să fie în același timp fruntașă în muncă, fruntașă la învățătură și fruntașă în sport, scrieți-i și cu siguranță că ea vă va răspunde cu plăcere. Notați-vă adresa: Emilia Scorțea, țesătoare, fabrica „Partizanul Roșu", Orașul Stalin.

RADU POPA

Antrenîndu-se cu perseverență zi de zi, Emilia Scorțea se pregătește pentru viitoarele întreceri. Fără îndoială că tînăra sportivă va munci cu dîrzenie pentru a fi și pe mai departe fruntașă în producție, la învățătură și în sport.

Eroul

In înserarea fină, larg vibrînd,
Işi urcă laşul, desluşit, ecoul:
Acestei zile — zarea despicînd —
Tu, paşnic muncitor, îi eşti eroul!

Modest te-ntorci şi plin de mulţumire
Prin pînza serii unduind, albastră,
Cu soarele în suflet şi-n privire...
Tu, bucuria şi mîndria noastră!

MIHAI FLORIN PETRESCU

Schiorul

In diafane lunecări de vis
prin cerneri albăstrii de înserare,
schiorul parcă aripi şi-a deschis
îmbrăţişînd semeţ, întreaga zare.

Sorbi uriaşe forţe de-l priveşti
îngemănt cu vitejia zboară:
în faţa cutezanţei omeneşti
natura parcă însăşi se-nfioară.

Invăluit în pulberi de argint
s-avîntă pe imense culmi abrupte
şi-nscrie urme limpezi, ce nu mint,
că-i omul dîrz, deprins de mult să lupte!

Inima uzinei

Slava-şi scutură de floare merii,
fulgii cad, — petale de lumină,
marşul tinereţii spre uzină
şi-l îndreaptă sprinteni, pionierii.

Trîmbita sloboade marea veste,
uriaşa poartă se deschide:
„Hei, băieţi voinici, veniţi încoace,
să călătorim ca-ntr-o poveste!

Uite-aicea se întrec sudorii
revarsînd scîntei albastre-n jerbe,
dincolo-n cuptor oţelul fierbe,
minunat preludiu de victorii.

Strungurile cîntă-n mers, sprinţare,
încrustînd metalul sub cuţite:
de sub şpan, sclipiri nebănuite
izvorăsc ca razele de soare.

Iată şi ciocanul pneumatic
slobozind năpraznica lui forţă:
sar din fierul roşu, ca din torţă,
boabe arzătoare de jăratec.

Lanţul şi-l întinde ca pe-o coardă
macaraua zornăie greoaie:
ici ne-nalţă, colo se-ncovoaie,
tonele ca fulgi uşori le poartă"...

... Dar în ritmul muncii avîntate
în cîntarea ei nestăvilită,
năzuinţa omului străbate,
inima lui tînără palpită!

CONSTANTIN SCRIPCĂ

Brotăcelul

Un brotăcel, mai ieri era un mormoloc
Trăia retras de lume în fund de poloboc,
Şi petrecîndu-şi ziua într-un orăcăit
Spera să-şi facă glasul de lume preţuit.

Butoiul prea amabil, şi binevoitor
Il aplauda din doage vuind bubuitor.
Incetul cu încetul, brotacul s-a-ngîmfat
Şi a-nceput să creadă că glasu-i fermecat.

Dar... cînd ieşi în lume talentul să-şi arate
La marile concerte ce-s date pe-nserate
Cînd luna din băltoacă o cîntă cei sătui
Ca pila cea tocită scrîşni şi vocea lui.

. . . .

Mai ştiu şi azi în şcoală un soi de brotăcel
Prea gol de cunoştinţe şi mult prea plin de el
Nepărăsind butoiul înfumurării sale
Amarnic se înşeală cu zvon de doage goale.

RADU NEGRU

Din folclorul popoarelor

Iepuraşul cel isteţ

(poveste populară africană)

Intr-o noapte hiena spuse iepurelui:

– Hai să mergem la pescuit. Şi, împreună au pornit la rîu. Peste cîtăva vreme iepurele a prins un peşte mare. Hiena, din invidie, hotărî să-i fure acest peşte. Deoarece erau nevoiţi să înopteze pe loc, hie-

na, sub pretext că vrea să „gospodărească" prin grădini străine, trecu pe malul celălalt. Inainte de plecare, pentru a sustrage bănuielile iepurelui, ea îl povăţui să fie cu ochii în patru, spunîndu-i:

– Să nu ai încredere în nimeni, prietene iepurilă! Aici, în jur, sînt o puzderie de hoţi; ei, desigur, vor dori să fure peştele nostru. Incă o dată îţi spun: păzeşte-l bine.

– Am înţeles, răspunse iepurele – poţi să fii liniştită.

La miezul nopţii hiena trecu incetişor vrînd să şterpelească peştele. Dar iepurele era atent. El apucă din focul la care se încălzea un lemn aprins şi-l azvîrli în ochii hienei. Abia ţinîndu-şi urletul de durere, hiena o şterse înapoi, pe celălalt mal al rîului.

Dimineaţa, hiena veni înapoi la iepure.

– Bună dimineaţa! Tu, pare-mi-se că astă-noapte te-ai luptat cu hoţii?

Iepurele uitîndu-se la hienă îi răspunse zîmbind:

– Da!

Atunci hiena îndulcindu-şi glasul adăugă:

– Ia te uită ce micuţ eşti, dar cît de puternică ţi-e mîna! Nu numai că ai izgonit hoţul şi i-ai zdrobit faţa, dar lovitura ta a fost atît de puternică încît scînteile de la tăciune au trecut peste rîu şi au căzut pe mine arzîndu-mi ochii...

Despre un înţelept şi o gazdă primitoare

(basm al popoarelor din India)

Un oarecare înţelept a sosit într-un oraş şi a aflat că trăieşte aci un om foarte darnic. Inţeleptul i se înfăţişă dar, în haine zdrenţuite şi ponosite. Gazda, nu numai că nu-i arătă nici o stimă, dar nu-i spuse nici un cuvînt de mîngîiere.

Inţeleptul se întristă şi plecă. Iar a doua zi se schimbă în haine alese şi veni din nou la acel om. De data aceasta, gazda întîmpină pe înţelept cu mari onoruri, îl aşeză alături de el şi îi oferi fel de fel de bunătăţi. Inţeleptul se aşează şi porni să-şi bage bucatele alese în buzunarele hainei sale.

– Ce faci? îl întrebă gazda.

Inţeleptul răspunse:

– Ieri, am venit la tine în haine ponosite şi nu am avut parte să mă înfrupt nici cu o fărămitură. Iar azi, văd că toate aceste bunătăţi mi-au fost oferite datorită hainei mele noi. Iată de ce o onorez atîta!

Gazda se ruşină şi nu mai avu ce să-i răspundă.

Doi vecini

(fabulă)

„Dacă sapi un puţ — sapă-l pînă la sfîrşit!"
(proverb coreean)

Doi vecini care locuiau departe de rîu, au hotărît să-şi sape cîte

un puţ. Primul s-a apucat singur de treabă şi, încetul cu încetul pătrundea tot mai adînc sub pămînt. Cel de al doilea însă, săpînd puţin într-un loc şi ne găsind apa, începu să sape o groapă nouă. In cursul zilei el schimbă cîteva locuri.

– Să încerc mîine, să mai sap şi în altă parte, bolborosi el şi porni spre vecinul său care continua să sape acolo unde începuse.

Apropiindu-se de groapă şi aplecîndu-se deasupra ei, cel de al doilea vecin strigă rîzînd:

– Hei, prietene! Ieşi de acolo! Degeaba te căzneşti – în aceste locuri nu există apă de loc.

– Ca răspuns se auzi de jos:

– Dă-mi căldarea!

De pe fundul puţului ţîşni un izvor cu apa curată şi răcoroasă. Ieşind din puţ, primul vecin spuse celui de al doilea:

– Dacă sapi un puţ – sapă-l pînă la sfîrşit!

Cum a cumpărat carne un bogătaş

(Fabulă chinezească)

Trăia odată, de mult, într-un sat, un bogătaş. Iată că într-o zi se gîndi el: „Bani am mulţi, iar în oraş n-am fost niciodată". Se pregăti şi plecă în oraşul din apropiere.

Umblă el mult prin pieţe şi prăvălii. Dorea să aducă din oraş ceva cu totul deosebit pentru ca toţi cei din sat să se minuneze şi să-l invidieze.

Se uita cînd la un halat înflorat cînd la un tablou cu culori vii, pictat de un maestru celebru, îl pipăia şi pleca. – Ii părea rău de bani.

In sfîrşit, nimeri bogătanul într-o măcelărie. Intrebă de preţ şi-i conveni suma. „In satul nostru nimeni n-a gustat carne de viţel. Cumpăr o bucată! – Ce-o să mă invidieze!" – se gîndi el şi ceru să i se taie o bucată de carne mai mare şi mai grasă. Măcelarul îi tăie. Bogătaşul ascunse carnea sub halat şi ieşi din măcelărie, dar, deodată, îşi aduse aminte că nu ştie cum să pregătească carnea. Se întoarse în prăvălie şi rugă pe măcelar să-i scrie pe o hîrtiuţă cum se pregăteşte carnea.

Luă bogătaşul carnea într-o mînă şi într-alta hîrtiuţa cu reţeta şi, mulţumit, porni spre sat. Mergea şi cînta. Ajunse aproape de casă, cînd, dintr-odată, apăru un cîine şi-i smulse din mîini carnea. Bogătaşul scoase un strigăt, fugi după cîine şi începu să arunce cu bulgări de pămînt în el...

Deodată se opri şi izbucni în hohote de rîs: „Ha-ha-ha. Prostule,

prostule de cîine! Cum ai să mănînci tu carnea, cînd hîrtiuţa cu modul de preparare a rămas la mine?"

PĂMÎNT – MARTE – PĂMÎNT

Povestire ştiinţifico-fantastică de A. Weiss — desene de D. Mann

O DISCUŢIE ŞTIINŢIFICĂ CU URMĂRI

– Borka, Du-te la culcare, Borka!

Boris, îmbrăcat în pijama stătea în uşa dormitorului. Cînd bunica îl apostrofă, tresări. Aşa sînt bunicile. Numai cu ochii pe nepoţei. Nimeni dintre cei prezenţi, prinşi în focul discuţiei, nu-i dăduse atenţie... Numai bunica.

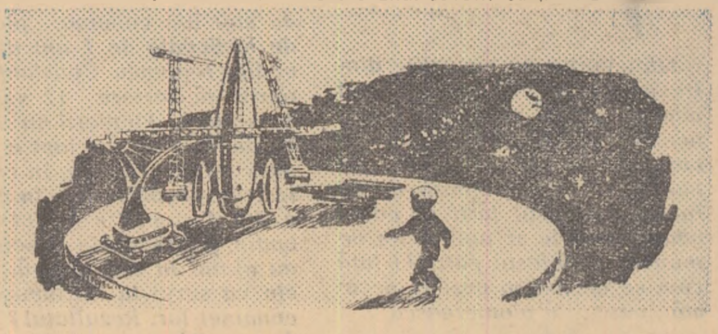
– Hai, hai! Mîine trebuie să mergi la şcoală, ai uitat?

Tocmai acum cînd discuţia era atît de interesantă! Tatăl său, Fiodor Ivanovici, şi Sofia Ivanova mama sa erau într-adevăr prinşi într-o aprinsă discuţie cu Egor Egorovici Muha, un bun prieten al tatălui său şi unchiul Stepan aşa ca între ingineri, oameni de ştiinţă.

Subiectul? O îndrăzneaţă ipoteză asupra celor doi sateliţi ai lui Marte: Phobus şi Deimos. Să fie oare Phobus şi Deimos sateliţi artificiali? Iar el, Borka, fusese poftit la culcare tocmai cînd unchiul Stepan exclama: „Eu sînt adeptul ipotezei că pe Marte a existat cîndva o civilizaţie capabilă să lanseze în Cosmos cei doi coloşi".

Borka intră în dormitor iar bunica îl urmă şi nu plecă pînă cînd Borka nu se sui în pat. Borka rămase acolo gîndindu-se cu părere de rău la discuţia interesantă ce se iscase în salonaş.

Intr-adevăr, ultimele ipoteze ale unui savant cu privire la natura

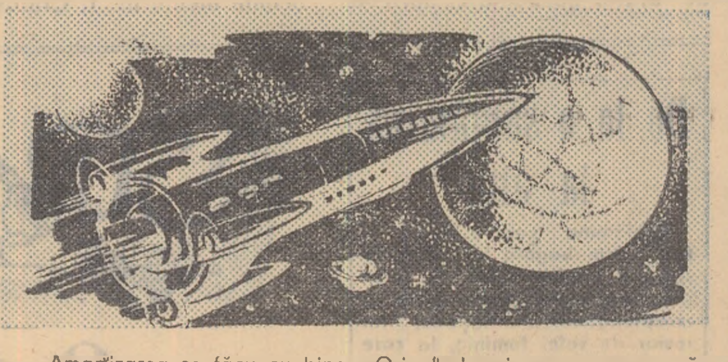
lui Deimos şi Phobos, cei doi sateliţi ai planetei Marte, erau uluitoare. Savantul pretindea că cei doi sateliţi artificiali ar fi fost lansaţi de oamenii de pe Marte cu circa 3.000.000 de ani în urmă. Din motive necunoscute, marţienii ar fi părăsit apoi planeta...

Razele lunii se strecurau pe fereastră, luminînd odaia din plin. Pe masa lui Borka se găseau ultimele lui creaţii: „Orion" şi „Săgeata". Borka frecventa cercul de aeromodele de la Palatul pionierilor din Moscova unde construia machete de nave cosmice „Orion" era, după cum îşi închipuia el o rachetă fotonică, iar „Săgeata" o rachetă auxiliară care putea deveni, după împrejurări, vehicul terestru, vapor sau submarin. Aşa cum stăteau acum pe masă păreau că se află gata de pornire pe un cosmodrom. In bătaia razelor lunii, masa părea că se lungeşte, se lăţeşte, iar el, Borka... se trezi pe imensul cîmp de decolare, singur singurel. In depărtare se vedeau lumini şi „Orion" se profila uriaş pe fondul mai deschis al cerului. Lîngă o macara, „Săgeata" aştepta să fie introdusă în nişa ce se vedea ca o pată neagră pe pîntecele uriaş al rachetei principale.

„In definitiv de ce nu?" – se gîndi Borka. Şi se strecură într-o clipă pe „Săgeata", prin trapa pe care o cunoştea atît de bine.

PRIMII VIZITATORI AI LUI MARTE

Cum s-ar spune, Borka inscrisese un record mondial: astronaut la 14 ani! Deocamdată însă „astronautul" nu gusta de loc recordul său. Şi aceasta pentru că fusese întunecat de un lucru foarte neplăcut. Anume, atunci cînd fusese descoperit pe „Săgeata", Borka căpătase o săpuneală de la tatăl său.

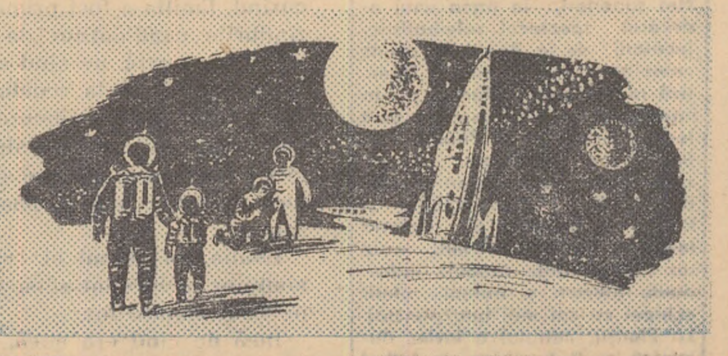

Amartizarea se făcu cu bine. „Orion" descrise un mare număr de spirale lungi la o înălţime care dădea siguranţa că nu vor întîlni nici urmă de atmosferă. Dispozitivul fotonic fu apoi deconectat şi racheta, slujindu-se de un jet cu combustibil nuclear, cobori cu spatele înainte spre suprafaţa planetei.

Iată-ne marţieni! exclamă jovial unchiul Stepan. Asta nu ne împiedică să ne recîştigăm forţele pierdute printr-o masă bună... Ce spui, Sofia Ivanovna?... Şi să ciocnim chiar un pahar în cinstea primilor vizitatori ai lui Marte... Adică în cinstea noastră!

Cum nimeni nu avu nimic împotrivă se aşezară la masă, iar după aceea se întocmi programul cercetărilor ce aveau să fie întreprinse. Programul era simplu: „Săgeata" cu Fiodor Ivanovici şi unchiul Stepan la bord, avea să cerceteze cei doi sateliţi. In acest timp ceilalţi vor face cercetări pe solul planetei, nedepărtîndu-se prea mult de bază, de „Orion". După ce misterul lui Phobos şi Deimos va fi lămurit, întregul echipaj îmbarcat pe „Săgeata" va participa la o explorare largă a planetei. Era propusă studierea regiunii de la ecuator şi fură alese cîteva coordonate în afara liniei ecuatorului care prezentau un mister pentru astronomii ce studiau fotografiile planetei Marte luate de pe Pămînt.

(Va urma)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", tel.: 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli